

Libris .RO

Respect Schiarhiereu NIL DOROBANȚU

TÂLCUIRI LA MOLITFELNIC

Editura
Floarea de april
2019

Cuprins

Motto	3
Scurtă biografie.....	5
Tâlcuiri la Molitfelnic	9
Introducere	9
Sfânta Taină a Botezului și a Mirungerii.....	12
Sfânta Taină a Cununiei.....	87
Rânduiala sfințirii apei celei mici	110
Rânduiala sfințirii apei celei mari.....	119
Sfânta Taină a Maslului	140
Rânduiala la grabnica împărtășire a celui muribund....	185
Sfânta Taină a Hirotoniei.....	204
Sfânta Taină a Spovedaniei.....	216
Rânduiala înmormântării	281
Rugăciuni la diferite trebuințe	303
Încheiere	336

Sfânta Taină a Botezului și a Mirungerii

În momentul nașterii și în clipa morții, Hristos, ierarhia și Sfânta Biserică Ortodoxă dă oricui asistență religioasă. Clerul face agheasma pruncului chiar înainte de Botez, conform sfintei orânduieli a sfintirii apei în ziua întâi la femeia lehuză. Iar muribundul păgân se poate boteza, mirunge, cumineca și chiar schimnici, intrând în monahism pe patul morții. Și în ceasul 1 și în ceasul al 9-lea, Hristos ne dezleagă și ne reintegrează prin molitfelnic, că este Dumnezeu cu Nume mare și minunat (*θαυμαστός- ανώνυμος*), Care face minuni fără număr mai multe acum, ca cele pe care le-a lucrat în cei 33 de ani întrupat. De ce? Pentru că Hristos este de-a dreapta Tatălui întru mărire proslăvit cu slava pe care o avea din veșnicie și ni Se reveleză tuturor care credem. Agheasma de la nașterea pruncului se poate gusta, lăua și stropi cu ea. Oprește chinurile mamei, se amestecă cu lacrimile pruncului și cu sângele lehuzei, sfîntind pe toți, iartă chiar păcatele, depărtează răutățile, dă tărie spre a lăua după opt zile pe Dumnezeul Cel tare euharistic, vindecă și curăță locurile și casele prin stropire: „... întru schimbarea chinurilor, întru iertarea păcatelor, întru îndepărțarea tuturor răutăților, spre tărie, vindecare, stropirea caselor”. Troparele și condacele sunt cele de Întruparea și Nașterea lui Hristos, de vreme ce poate pruncul să fie vreun sfânt sau chiar vreunul din cei trei sfinți, înaintemergătorul lui Hristos. Vedeti câtă importanță se dă oricui copil? Chiar Hristos a spus să fim ca pruncii și să lăsăm copiii să vină la El.

Voi, ateii, ați pus pecetea stelei roșii de sânge ca să negați pe Dumnezeu, dar noi, creștinii, împreună cu craii împărați, „de la stea ne-am învățat să ne închinăm, Soarelui dreptății, lui Hristos” și să spunem că este Dumnezeu. Voi prin stea nu vreți să mai recunoașteți pe Hristos, dar noi tocmai prin ea învățăm să cunoaștem pe Hristos, Răsăritul Cel de sus, să-I vedem slava, să-I dăm slavoslovie și preamărire. S-a născut vreun prunc, cum v-ați născut voi, ateii apostați? Iată ce cântă Sfânta Biserică Ortodoxă: „*Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște...*”. Ce importanță vă dă Hristos și Maica Domnului, încât vă socotește pe voi, cei născuți în păcat, ca și cum S-ar fi născut Dumnezeu. Iar voi, nerecunoscătorilor, Îl ucideți din fașă, Îl răstigniți a doua oară și Îl negați pe Cel ce vă afirmă și vă dă atâtă importanță. Ar trebui după cum „*Hristos S-a născut pentru noi, Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci*”, tot astfel să ne naștem și noi toți pentru Dumnezeu, să trăim pentru El și să lucrăm cât e ziuă în via Sa. Însă noi L-am rănit pe Cel ce ne vindecă toată neputința și toată durerea și răstignim gol pe Cel ce ne acoperă sub acoperământul aripilor Sale (Ruga a 2-a). Hristos ni Se arată ca Prunc, ne miluiește și ne iartă păcatele, ne păzește de toată asuprirea satanei, de toată fermecătura și toată răutatea, de viforul potrivnic, de duhurile viclene. Noi i-am dat palme peste obraz, dar Hristos ne păzește sub mâna Sa cea puternică și ne sprijină. Noi L-am scuipat cu întinăciunea flegmei noastre nemernice, pe când Hristos curăță de întinăciune chiar pe spurcații însângerăți prunci născuți cu fecale și cu prihană, că „*întru fărădelegi suntem toți zămisliți și întinați înaintea lui Dumnezeu*”.

Hristos ne acoperă cu îngerii luminați și strălucitori, pe când voi L-ați înconjurat răstignit între călăi și tâlhari, ba chiar Îl huliți și chiar Îl negați. Hristos ne izbăvește de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie, de deochi, spălându-ne de întinăciuni și de dureri, învrednicindu-ne să ne încuinăm Sfintei Biserici luptătoare pământești, pe care Hristos a pregătit-o ca să slăvească Numele Său preașfânt (Ruga a 3-a). Că Însuși Hristos a binevoit a Se pogorî întru smerenie și chenoză și de a Se naște din Maica Domnului spre a ne mântui. Știe neputința firii noastre omenești, de vreme ce a flămânzit, a însetat, a adormit, a obosit, a asudat, a lăcrimat, a sângerat și a suferit înfricoșător pentru noi. Hristos ne iartă și ne dezleagă pentru nașterea de prunci trupești, dar este un blestem, o osândă și un păcat această naștere întru păcate, de vreme ce se spurcă și cei care se ating de femeia întru naștere: „*Cu frică chemăm Numele Tău cel sfânt al Împărației Tale... caută din cer și vezi neputința noastră, a osândiților, iartă pe mama și toată casa în care s-a născut pruncul, iartă și pe cei ce s-au atins de ea și pe toți care au intrat și se află aici*” (Ruga a 4-a). Iată două lucruri de remarcat: mai întâi Hristos face dezlegare generală prin cler în orice împrejurare tuturor celor de față la respectiva ceremonie sau slujbă și celor ce pentru binecuvântate pricini lipsesc; al doilea, e păcat nașterea de prunci, de vreme ce în Noul Testament avem poruncă să ne naștem a doua oară, să nu intrăm odată în pântece cu niciun organ, iar Hristos spune că e păcat orice iese din om, deci și pruncul. Numai Hristos S-a născut fără de păcat și fără de sămânță, a sfînit și a îndumnezei pe Maica Domnului, învrednicindu-o a fi Pururea Fecioară,

Pe când noi ne-am născut din pofta care naște păcatul și care aduce moartea.

Suntem din sămânță și de la naștere stricăm fecioria mamei, întinăm locul de sub noi, aducem în spinare păcatul originar strămoșesc al lui Adam, ne despărțim de trupul mamei și avem nevoie de Sfintele Taine, ca să ne putem număra între creștinii cei duhovnicești. Cel născut în Duh dobândește castitatea, sfînțește locul și pe semenii, se unește în Trupul mistic al Bisericii Ortodoxe, având Cap pe Hristos și hrănindu-se cu Trupul și Sângerele euharistic. Ce folos aveți voi, cele trei miliarde de oameni trupești, biologici, care înmulțiți gunoiul litosferei și vă mai numiți încă și biosferă? Că numai crimă, nedreptate, rele și păcate ați adus în tot cosmosul și ați ajuns și ucigașii sfinților. Cât despre voi, antihriștii apocalipsului, ce să mai vorbim? Recunoașteți-vă singuri ce fiare sunteți, față de miei și porumbei creștini! Chiar Hristos spune: „*Vai de voi! Plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri!*”. Asta nu înseamnă că suntem contra Sfintei Taine a Nunții sau împotriva înmulțirii oamenilor, ci spun ca Sfântul Apostol Pavel: „*Eu vreau să fiți toți ca mine*” și remarc un adevăr scripturistic ce se adeverește în Sfânta Tradiție. Voi, catolicilor, nu aveți dreptate cu necăsătoria clerului de mir secular și nu aveți dreptul să restrângeți libertatea oricărui om. Conducătorii duhovnicești ai familiștilor trebuie să fie modele familiare și trebuie întărită familia în castitate și curăție, pe când voi desfințați implicit familia, reglementând incestul, desfrâul etc. Voi înșivă, oare, nu sunteți născuți la rândul vostru? Nu exagerăm în extreme, ci tâlcuim adevărul și simfonia pe textul Sfintei Tradiții, conform molitfelnichului. Încă

mai remarcăm că și moașa și femeile, doctorii și surorile de caritate, doctorițele de la casele de nașteri și de la creșe sunt spurcate printr-o singură naștere. Ce să mai vorbim de cele repetate, de lepădări, de cele ascunse? Câtă nevoie e de voi, clericilor, monahilor și ierarhilor! Si ce faceți voi azi? Dacă Ioan a botezat, a cununat, a dezlegat, a miruns, a iertat, a uns cu untelelemn și a călugărit conform vedeniilor, l-ați legat în obezi grele. Iar dacă ateii se nasc în spurcăciune fără Sfinte Taine și obligă chiar pe creștini a sta în prihană, voi nu vă duceți să celebrați o ierurgie, odezlegare, un exorcism etc.

De ce nu dați altora mai vrednici locul și rangul, declinându-vă competența? De ce nu luați seama la harul care este întru voi? Iată, din catacombe și din prigoane, noi vă dezlegăm și pe voi și pe ighemoni, pe când voi, liberi fiind, legați și pe sfinți. Vai vouă! Să nu vă faceți iluzii că puteți opri lucrarea lui Hristos dacă aveți același gând cu fiara, pentru că Însuși Hristos lucrează teofanic, euharistic și logos divin, iar cei trei sfinți sunt trimiși pentru vremuri grele. Voi nu faceți nimic altceva decât să vă tot osândiți mereu. Recitați Molitfelnicul, Sfânta Tradiție și Sfânta Scriptură și pocăiți-vă. Amar vă este vouă! Iată, vă amintim textual: „*Doamne... viind cu luminarea ta, binecuvîntează mama și moașa care a spurcat pruncul și o curățește pe ea, ceea ce vine la Sfântă Biserica Ta spre curățire...*” (Ruga a 4-a). Voi, atelor, de ce spurcați chiar pe cele curate? Spurcați sunteți toți, dar Hristos poruncește ca cele spurcate și necurate să se aibă ca și curate. Iată dezlegarea dată prin Sfântul Apostol Petru prin vedenia cu vietățile din vasul ca o masă de pânză (Ruga a 6-a). Cine intră în Sfânta

Respect pentru oameni și cărti

Biserică Ortodoxă și participă la Sfânta Liturghie trebuie să se și împărtășească, spre a se învrednici și de cereasca Împărăție a lui Hristos, conform Sfintei Scripturi, Sfintei Tradiții și specific canoanelor 8-9 apostolice: „... și le învrednicește pe femeile ajutătoare nașterii a intra neîntinatate în Sfântă Biserica Ta, Doamne, a lua dumnezeieștile și preacuratele și de viață făcătoarele Taine și a se învrednici de cereasca Ta Împărăție...” (Ruga a 6-a). Ruba aceasta e bazată pe teofania, vedenia și cuvântul ceresc descoperite Sfântului Apostol Petru. Se poate dezlega intrarea în Sfânta Biserică a oricărei femei întru menopauză, aşa că nu au greșit fecioarele Sionului nou împărtășindu-se cu Hristos, ci greșesc azi murind neîmpărtășite și siluite în păcatele în care voi, atelor și fariseilor, le-ați aruncat fără nicio milă. Dar nu vă amăgiți, apostaților, veți răspunde odată și imanent și transcendent!

Omule, trebuie să fii biserică din prima zi a nașterii tale! Iar tu, preotule, ești dator să stropești personal casa nașterii în chipul Sfintei Cruci, însemnând pe prunc la frunte pentru minte, vârful inimii duhovnicești sau esența sufletului, mintea rugăciunii noetice, mintea cugetătoare la Dumnezeu; la gură, pentru cuvânt, suflare și rugă respirației; la inimă, pentru putere și rugă interioară a inimii, pogorând mintea în inimă în față și în prezența lui Hristos până la Sfântul Botez. Deci vine sfîntirea imediat după naștere, ruga a 7-a specială la darea numelui, apoi exorcismele catehumenului și în sfârșit Sfântul Botez. Iată câte molitfe și rugăciuni pentru un prunc pe care voi îl ucideți. Dar ce spune preotul sfîntitor la sfârșitul acestei rugăciuni? „Mâinile Domnului Dumnezeu te-au făcut și

Respect pentru oamenii și cărtile lor
te-ai zidit", nu organele cele mai spurcate ale oamenilor. Hristos a sfîntit și a curățit locul cel mai necurat din om și de pe pământ, până cele omului și ieslea dobitoacelor, dar noi ne-am spurcat gura și mintea și inima prin blesteme, hule, minciuni, păcate etc. Dar tot Hristos binecuvintează prin cler leagănul din colibe și din palate spre mântuire. La sfârșitul veacului a dat libertate tuturor să aibă cele materiale și toată asistența la bunăvoința fiecăruia, numai voi, ateiilor, v-ați ales tot ce-i spurcat, ba încă prihăniți și pe cei curați. Vai vouă! Lumea s-a despărțit în două: pe deoparte unii sunt săraci de bună voie, urmând pe Hristos, pe de altă parte voi, atei și fariseii, ucideți și pe bogați și pe săraci, luând și de pe vii și de pe morți, ca să vă îmbogățești. Cei mai periculoși sunteți voi, cei care îmbrăcați haina lui Hristos și a Maicii Domnului, care nu vă lepădați de cele deșarte, ci de Împărăția cerurilor, înșelând și singuri tot înșelându-vă pururea.

Cine vrea să vadă adevărata babilonie în lume, nu are decât să vă privească pe voi în structură profundă, fără a se amăgi de formă. De aceea și în temniță e dezlegare să fiți legați, tunși, dezbrăcați, deposedați chiar de cruci, icoane și ornatele pe care le-ați defăimat prin apostazia voastră. Noi am suferit în locul vostru toate acestea și ne e de nesuportat, dar vouă vă e propice și habitudini, de vreme ce nici nu mai aveți nevoie de sfîntenie. Este timpul să cugetați bine la cele ce se întâmplă în jurul vostru. Noi vă avertizăm numai de marea răspundere pe care o aveți. Și ce vă cere Hristos? Să-L iubiți, să dezlegați, să predicați și să împărtășiți, crezând în revelația supranaturală actuală. O, cât de ușoare sunt poruncile lui Hristos! Cât de ușor

Respect pentru oameni și cărti

este ca pe cei născuți să nu-i lăsăm să moară nebotezați se poate constata în dezlegarea canonica tradițională, ca și femeile creștine să poată săvârși Sfânta Taină a Botezului în caz de nevoie, moarte, prigoană, boală, restrîște etc. De aici a survenit și rolul adânc al ierodiaconițelor. Dacă prima Sfântă Taină, fără de care nu se poate nici împărtăși, nici hirotoni, se poate efectua de femeie, de ce nu ar avea voie monahiile, ierodiaconițele, schimnicele să poarte Euharistia și să le-o dea celor prigoniți din temnițe și catacombe? Ne pedepsiți pentru că facem milostenie trupească cu cei persecuți, dar nu ne veți putea opri să-i dezlegăm, să-i împărtăşim, să ne rugăm pentru sufletele lor, ca și pentru al vostru.

O, călcătorilor de lege, farisei apostatai, încetați cu prigoana, cu canonisirea, cu uciderile, cu caterisirile! Nu pricepeți? Hristos nu poate fi oprit să lucreze. Chiar dacă m-ați caterisit abuziv și veți tăia această mâna, totuși mâna lui Hristos va lucra cu mai mare și cu infinită putere spre slava lui Dumnezeu. Iată de altfel și necesitatea Sfintei Biserici Ortodoxe tainice și ascunse din catacombe în aceste vremuri apocaliptice de durere și de lacrimi grele. Cine lasă vreun copil nebotezat cade după legi și după canoane sub osândă de ucidere. Dar voi, câte miliarde de prunci pierdeți prin avorturi, creșe, case de nașteri, în ateism, fără nicio sfințire? Nu e păcat a se boteza cineva, după cum a sedezlegă și a se împărtăși cei botezatai, ci păcatul este mare când rămâne cineva nebotezat, nedezlegat, necuminecat, necununat, neuns cu undelemn și dacă e vrednic și ales nehirotonit. Păcat este a face păcate, nu a săvârși și a da Sfintele Taine. Păcat e a le vinde pe bani ca Iuda, nu a le da în

Respect pentru oameni și cărti

dar cum a poruncit Hristos: „*Tămăduiți pe cei neputincioși, înlăuți pe cei morți, curățiți pe cei leproși, pe demoni scoateți-i, în dar ați luat, în dar să dați*” (Matei 10, 8). Ce aveți voi de răspuns, fariseilor tipicari apostați, care faceți atâta tăărăboi cu canoanele și cu Sfânta Tradiție? O, trădătorilor! Vă dovediți a fi nu numai schismatici, ci și eretici, de vreme ce țineți isonul ateilor, usurpând dogma teofaniei și Taina Euharistiei. Noi vă dezlegăm și vă iertăm, că Hristos vă așteaptă și pe voi cu brațele întinse pe Sfânta Cruce. Deci nu era cazul să vă răzbunați atât de crunt pe Veronici și pe Ioan. Dacă pruncul este sănătos, se așteaptă până a șasea sau a opta zi, pentru ca în fiecare zi să i se citească exorcismele catehumenului, conform sfintelor canoane ale Sfântului Simeon al Tessalonicanului. Iată textual pe scurt: „*Dator este preotul sfintele rugăciuni bine a le proceți și a le zice cu socotință și rar. Pentru că cei ce se înfricoșează de multe ori de năluciri, asta o pătimesc fiindcă clericii, cei ce i-au botezat pe dânsii, nu au zis rugăciunile cele de la lepădarea diavolului și celealte sfinte rugăciuni cu luare aminte. O, preotule! De va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie a zice ruga lepădărilor și celealte, ci de multe ori, pentru că și în molitfelnic de opt ori sau de zece ori scrie a se zice; pentru că obiceiul vechi al Sfintei Biserici era în fiecare zi, adică în cele șapte zile ale săptămânii, a se zice acestea de către preoții catehizatori celor ce se botează, iar a opta zi iarăși de către arhiereu sau de preotul cel ce vrea să boteze se citesc toate. Si în acest chip a se boteza*”.

Dacă atât de mult aveți grijă, ateilor, de asistența socială și medicală pentru trupul care nu folosește la nimic, cât de mult ar trebui să ne îngrim noi, clerul, de asistență duhovnicească! Dacă atâtă materie adunați și păcat, cât duh și câtă virtute

Respect pentru oameni și cărti suntem noi datori să strângem, adunându-ne comori nefurate în ceruri! Dacă în aceste vremuri apocaliptice nimeni nu mai e sigur nici de viața proprie, darămite de comori, moșii, averi, aur, îmbrăcăminte, mâncare, case mobile și imobile! Așadar, de ce nu vă înțelepți odată, orbilor, ca să vă strângeți comori în ceruri, să vă îmbogățiți în Dumnezeu? Vremea însăși și stihia vă poruncește, ba chiar natura la care voi vă îinchinați. Dumnezeu e și în natură, pe toate umplându-le, Cela ce e necuprins. Dacă nu vreți să pliniți porunca lui Hristos, măcar citiți porunca vremii. Că nu sunt vremurile sub om, ci bietul om sub vremuri. „Deci se cade și că a opta zi după naștere se aduce de către moașă pruncul la Sfânta Biserică și stă înaintea sfintelor uși ale bisericii, iar preotul însemnează fruntea, gura și pieptul pruncului, binecuvântându-l cu mâna, apoi luând pruncul în mâini stă înaintea ușilor bisericii sau înaintea icoanei Maicii Domnului și face semnul crucii” (Tipic la rugă însemnării pruncului și punerii numelui). Împreună cu exorcismele catehumenului, i se fac pruncului toate pregătirile pentru botez, aşa că nu numai oamenii vârstnici, ci chiar și prunci pot fi botezați, mirunși, dezlegați, cuminecați și unși cu untdelemn sfînit. Satana v-a înșelat, catolicilor, protestanților și sectarilor, ca să nu botezați bine sau deloc sau să nu mirungeți decât la pubertate sau la adolescență. E rodul căderii din har, în schismă, erenzie și apostazie. Dovadă e ateismul care vă fură prunci, iar în școli, cazărmă, servicii publice, nu mai este vreo Sfântă Taină sau vreo sfîntenie.

Copilul are mai multe drepturi ca noi, cei maturi, de vreme ce e fără apărare și fără cuvânt. Din ziua a opta pruncul primește rugă pentru a avea teofanii, iar voi prigoniți și pe bătrâni de-a avea revelații: „Să se însemneze